

صعود به قله پروانه به ارتفاع ۳۶۲۴ متر

تاریخ : پنجشنبه ۹۵/۲/۳۱

تعداد : ۲۲ نفر

وسیله نقلیه : شخصی

هوا : به صورت متناوب باران، نیمه ابری و در انتها تگرگ

زمین : خشک

قرارمان پنج صبح پس از عوارضی بزرگراه پردیس بود که با کمی تاخیر در ساعت ۵:۱۵ با ۷ دستگاه سواری به سمت جاده فیروزکوه به راه افتادیم. از یک بریدگی مجاور پمپ بنزین شهر گیلوند رو به شمال و شهر دماوند تغییر جهت دادیم. وارد بلوار شهرداری و سپس امام خمینی شده و پس از پایان بلوار، امتداد آنرا که جاده آسفالتی بود ادامه دادیم. کمی بعد به یک دو راهی رسیدیم. راه مستقیم به سوی دشتمزار می رفت و ما نیز U-TURN راستگرد را انتخاب کردیم که با یک تابلو بر سر دوراهی، راه تیزاب را نشان میداد.

این راه در ادامه، خاکی شده و پس از عبور از کف رودخانه، ماشین ها را در پارکینگ طبیعی در فضایی مشجر پارک نمودیم.

چشمه آب گوارایی نیز در اینجا وجود دارد. گرچه رانش محدود دامنه بالای جاده مانع ادامه حرکتمان بود ولی در هر شرایطی مناسب ترین نقطه برای پارک ماشین ها همین جاست زیرا تمام دامنه بالای سر ادامه جاده در وضعیت رانش و ریزشی سنگ های بزرگ قرار داشته و طول راه باقی مانده نیز ارزش قبول ریسک آن را ندارد.

در ساعت ۶:۱۰ پس از استماع توضیحات و توصیه های سرپرست برنامه، در امتداد جاده و رودخانه فضای مشجر اطراف آن به راه افتادیم. پس از حدود ده دقیقه به بن بست تنگه و آبشار تیزآب برخوردیم و ناگزیر از بالا رفتن از دامنه سمت چپ آن برای دور زدن آبشار تا نقطه "A" مندرج در کروکی پیوست شدیم. ارتفاع محل پارکینگ ۲۳۰۰ و ارتفاع نقطه "A" ۲۴۶۵ متر بوده است. لازم به توضیح است که قبل از آبشار، جاده با عبور از رودخانه، در دامنه سمت چپ ادامه می یابد ولی ما یک راه پاکوب میانبهر را برای دور زدن آبشار انتخاب نمودیم.

منظره بسیار زیبایی از نقطه "A" در آن طرف آبشار دیده می شود. دو دره مشجر-یکی روبروی ما و دیگری در سمت چپ که هر دوی آن از دامنه های جنوبی قله زیبا و باشکوه پروانه منشعب میگردد. انتهای دره روبرو به یالی ختم می گردد که با جهت جنوب به شمال مستقیما به قله پروانه میرود و برای گروه های کم تعداد و پرتحرک مناسب تر است.

گروه ما، اما دره سمت چپ را انتخاب میکند که راهی پاکوب مارا به کف آن می رساند. کمی جلوتر همین دره دو شاخه می شود که راه ما، دره روبرویی و یا سمت راستی می باشد. در همین محل تلاقی که سطح مسطح و پوشیده از ماسه ای خشک و نرم دارد، در ساعت ۷،۳۰ اتراق نموده و تا ساعت ۸،۱۵ که زمان حرکت مجدد ماست، صبحانه صرف میکنیم.

کلیه دره های این منطقه دارای آب زلال و فراوان و جاری است. در امتداد نهر روبرو (سمت راست) و راهی پاکوب و باریک رو به شمال شرق به راه می افتیم. روبروی ما تپه پهنی دیده می شود که در دو طرف آن، دره های باریکی قرار دارد و هر دو دره به شمال این تپه و ابتدای یال پرشیب صعود راه دارد. در هر دوی آنها آب فراوان جاری است و چشمه های متعددی می جوشد.

ما از دره سمت راست صعود میکنیم و پس از صعود قله از دره سمت چپ برمیگردیم.

تپه مورد اشاره را به صورت چپگرد دور زده و به گردنه کوتاهی در بالای آن میرسیم (ساعت ۱۰ صبح) تمام دامنه های منتهی به یال اصلی (دوبرار) پر شیب است و این یالی که در ادامه این گردنه کوتاه برای صعود انتخاب نمودیم گرچه از قسمت های دیگر دامنه در چپ و راست ما، مناسب تر است ولی شیب آن نیز تند و در حد ۴۵ درجه در قسمت های فوقانی می باشد.

گروه ما با حرکت کندتر از شرایط متعارف در ساعت ۱۲،۱۵ ال ۱۲،۳۰ به بلندترین نقطه یال به نام قله ماز رسید که گردنه کوتاهی آنرا به قله پروانه در شرق یال متصل می کند. اینجا ابتدا و تقریباً غربی ترین نقطه خط الراس باشکوه دوبرار است که در ادامه به سوی شرق و پس از عبور از قله پروانه به قله مرتفع و بالای ۴۰۰۰ متری قره داغ، انگمار و ... امتداد می یابد.

پس از کمی استراحت، تیم صعود در ساعت ۱۲،۴۵ به سمت قله به راه می افتد و پس از عبور از یالی باریک و البته دارای راه پاکوب از ساعت ۱۳،۳۰ تا ۱۴،۰۰ به قله می رسد. پس از صعود، بازدید از مناظر و عکاسی به گستره پهن قله ماز برگشته و تا ساعت ۱۵،۴۵ به صرف غذا و استراحت می پردازیم.

به دلیل هوای لطیف، با حرکتی آرام از یک مسیر شن اسکی و از سمت غرب گردنه و تپه کوتاه مورد اشاره در فوق به پایین آمده و مدتی نیز در کنار چشمه ای زیبا که سنگ مسطحی در مسیر آن جلوه خاصی به آن داده بود کمی استراحت نموده و از مسیری که در کروی نمایش داده شد ابتدا به محل خوردن صبحانه رسیده و در ادامه پس از بالا رفتن تا نقطه "A" به سمت کف دره و پایین دست آبشار سرازیر شدیم در ساعت ۱۹،۴۵ به پارکینگ می رسیم.

سایر توضیحات:

*از روی یال دوبرار، قله دماوند در شمال، پاشوره و زرینه کوه در شرق و گل زرد در غرب دیده می شوند. آن طرف یال نیز دره زیبای لاسم قرار دارد که جاده ای در امتداد آن، جاده فیروزکوه را به هراز متصل میکند. (البته در فصول مناسب سال)

*به لحاظ زمانی، گزارش فوق ملاک برنامه ریزی نبوده و با زمان کمتری نیز میتوان آن را اجرا نمود.

*در یک ساعت پایانی برنامه با بارش شدید باران و تگرگ و رعد و برق فراوان مواجه شدیم.

*این قله از سمت روستای زیار در دره لاسم و قبل از روستای لاسم نیز قابل صعود است. دره های رخ شمالی یال دوبرار پر برف بوده است.

*از یکی از دره های جاده هراز-پس از گردنه امام زاده هاشم و پیچ و خم های آن- و جایی که اولین پل در مسیر جاده قرار دارد، میتوان به قله پروانه صعود نمود.

کروکی قله پروانه و مسیر صعود آن

دره لاسم و ریاری

یال دوپرار (شرقی-غربی)

قله مار ۳۱۵۰

قله پروانه ۳۶۲۶

به طرف قله دوپرار

به طرف
گورده
اما نراده
هاشم

توضیحات کروکی :

- یال، قله، گورده
- قسمت‌های صخره، سنگ، آبشار
- نهر، رود
- انواع درخت
- راه خاکی
- پارکینگ P
- چشمه
- مسیر رفت و برگشت
- محل صرف صبحانه
- عبور جاده از کف رودخانه (آبشار)

